

Še vedno vsak četrtik in velja s posebno vred ali v Mariboru s pridržanjem na dom za celo leto 20 K, pol leta 20 K, za četr leta 30 K, izven Jugoslavije 50 K. Redna se pošlje na upravnico "Slovenskega Gospodarja" v Mariboru, Koroska cesta št. 5. List se dopušča do odpovedi. Kirodama se plačuje naprej. Telefon šte. 220.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Učje „Katal. katovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Uredništvo: Koroska cesta št. 5. Rokopisi se ne vračajo. Upravništvo sprejema naročila, inserate in reklamacije. Cena inseratov po dogovoru. Za vsakršen oglas primeren popust. Nezaprite reklamacije so poštno proste. — Telefon št. 220.

13. šte. Maribor, dne 31. marca 1921.

55. letnik.

Pazite, za Vaš in Vaših otrok obstanek gre!

Naše ljudstvo pri volitvah v konstituantno ni popolnoma razumelo našega klika in se ni zavedalo strašnih posledic, ki nastanejo iz napačnih volitev. Sedaj ljudstvo čuti le še prve posledice teh volitev na svoji lastni koži, a hujše še pride, ako ne boste razumeli našega klika.

Zopet je prilika, da ljudstvo jasno in razločno pove in pokaže svoje pošteno mišljenje. Spet bodo sicer politično ovinkarili in spletkarili, toda upanje imamo, da se po dosežani izkušnjah ljudje po ogromni večini ne bodo dali oslepariti. Če pa se bodo, potem so si svoje nesreče, svojih bridkosti in težav sami krivi in jim ni pomagali.

Berite, premislite in sodite!

Sedaj se občinske volitve izvršijo tudi pri nas, ko so jih imeli že Albanci, Makedonci, Srbi, Hrvati, sploh vsi, samo zavedni in prosvitljeni naši slovenski kraji ne, ker so se naši demokrate ali liberalci volitev bali ter so jih zavlačevali, da so odpravili od seljave ljudstvo in lažje podpirali verižnike ter pustili gospodariti svojim laži-demokratskim doktorjem.

Marsikdo misli sedaj: čaka, sedaj bom pri občinskih volitvah zasolil, in za upravo tistih par sto ali par tisoč kron pri občinskem gospodarstvu gre, pa se silno moti. Vsa ta je malenkost nasproti glavnemu in to je: 1. Ali hočete sedajni nered in nejasnost pri davkarjih? 2. Hočete visoko in krivično osebno dohodnino za Slovenijo? 3. Hočete visoke carine in žitnine? 4. Hočete, da Vi vse plačujete, drugi pa Vam gospodarijo v Vašini žulji? 5. Hočete podpreti verižnike in centraliste? Ako hočete vse to in še sto in sto drugih stvari — n. p. tudi to, da služijo naši sinovi v Makedoniji in v Albaniji — potem le volite vse stranke, ki so za centralizem. Ako pa hočete, da bo ljudstvo samo, da boste Vi sami odločevali, sami s svojim trudom in delom gospodarili in si po svojih potrebah in po svojih načelih uredili vse, potem se morate zjeffiniti in voliti samo eno stranko: našo Slovensko ljudsko stranko, odnose v njej združene kmete, obrtnike in delavce.

Jasen in glasen opomin morajo biti Vaše volitve sedajni vladi v Ljubljani in v Beogradu, da se Vi gospodarsko ubiti ne pustite! Pošteno in pravično naj vsak svoj kruh zasluži, in zavziva: vsi stanovi, vsa plemena, vse pokrajine. Mi se nečemo mešati v

gospodarstvo drugih, oni naj se ne mešajo v naše! Borili smo se proti nadoblasti Nemcev, borili se bomo zopet, ako treba, ker nečemo biti podložni, temveč enakopravni bratje. A bratstvo pa ni, ako eden drugega jezdi politično in gospodarsko.

Kdo je kriv sedanjih razmer?

V prvi vrsti so krivi sedanjih razmer demokratje ali liberalci in samostojni poslanci.

O liberalcih ni treba izgubljeni besede, saj jih poznate po njihovih dejanjih. Ovinkarji in hinavci so, ki so politično osleparili ljudstvo za pravo državljansko svobodo in se naslanjajo na milijonarje in verižnike. Vsi njihovi finančni ministri: Veljkovič, Stojanovič in Kumanudi le varujejo bankarske milijonarje, izsesavajo pa naše ljudstvo. Dr. Kukovec jim je pri tem počel prvi vneti ministrant.

Veliko več jasnosti je treba o samostojnejih in to smo sedaj dobili. Poslušajte, kaj pravijo o samostojnih poslancih in o stranki sami srbski kmetje, s katerimi so bili oni skupaj!

Vsi veste, kako so se samostojni hvalili, da bodo skupaj s srbskimi kmeti. Toda ti so jim bili ljudje prepoštene kmetijske politike, zato so jih zapustili in se bratijo z laži-demokratskimi verižniki. Kakor izjav so prodali za skledo leče ti Zerjavovi politični otroci vse ljudske naše koristi. Kakor Judež za srebrnike so oni za ministrske stolčke in kapitalistične interese prodali vse beograjskemu centralizmu in vsem zlim njegovim gospodarskim in posebej davčnim posledicam.

Kaj pravijo srbski kmetje poslanci?

Srbski kmetje poslanci, ki so bili dosedaj z našimi samostojnimi skupaj in poznajo njihove misli in njihovo dosedanje delo, pravijo:

„Samostojni so čisto navadni zapeljivi slovenskega kmetijskega ljudstva.“ Dalje pravijo po svojem predsedniku Avramoviču: „To so pravi sovražniki kmetijskih naprav in čisto navadni profitahejerji in njih delovanje v Beogradu jih je vodilo v vedno nove grehe in zločine proti kmetijskim interesom.“ Samostojni so predstavniki veleposestnikov in kapitalistov, njihovo vedenje kaže, da nimajo poštenega namena prilagoditi se resničnemu kmetijskemu programu, temveč so stranka za obrambo veleposestev v Sloveniji in za pridobivanje velikih do-

bičkov v zvezi s svojimi finančnimi pokrovitelji (liberalci) in so v stalni zvezi z demokratskim klubom. Duševni vodja in glavni krivec in spletakar pa je dr. Vošnjak. Predsednik Avramovič pravi dobesedno še sledeče: „Postopanje samostojnežev je postopanje navadnih špekulantov, verižnikov in uzurpatorjev. Jaz mislim, da je to klika, ki se je vrgla kakor panter (divja zver) na tilnik slovenskega kmeta in sedaj je prva dolžnost vseh onih, ki imajo pred očmi res le koristi malega kmetijskega posestnika, ne pa koristi svoje osebne ambicije ali svojih globokih žepov, da slovenske kmete reši iz rok teh ljudi.“

To niso naše besede, to je sodba freznih kmetijskih politikov, ki so v enem klubu s samostojnimi poslanci živeli. Ali ni vse do pičice tako, kakor je že pred volitvami pisal „Slovenski Gospodar“? Ljudstvo, pomisli, ali ti nismo že tedaj povedali bridke resnice? Spominjamo se, da je bivši poslanec prof. Ivan Vesenski že v drugi polovici leta 1919 in začetkom leta 1920 na shodih, posebno še v Ptuj, in poslanec dr. Hohnjec na raznih drugih krajih jasno povedal, kaj bo prišlo!

Ne dajte se zopet prevariti in oslepariti! Volite v občinske odbore same odločne moze poštenjake, vnete za javni blagor, pa tudi sposobne, da bodo imeli povsod korajžo in sposobnost povedati, kar zahtevajo Vaše koristi! — Zadnja, 12. ura biva, zato na branik za krščansko resnico in storo kmetijsko pravdo! Volitve naj bodo po vsaki občini jasen protest proti sedajni vladi in njenim nakanam. Na plan, krščanski možje! V bran svojih načel za ozdravljenje države in cele človeške družbe na temelju krščanskega svetovnega naziranja in poštenega sporazuma.

Zahtevamo davčne knjižice!

V tej zadevi je poslanec dr. Josip Hohnjec dne 26. marca stavil na finančnega ministra to-le interpelacijo:

Davčna bremena, navaljena na ramena delavnih slojev, rastejo ne le samo od leta do leta, marveč od mesca do mesca. Kmet, obrtnik in delavec v naših pokrajinah opazuje s težko pritaženo nevoljo in z nekako grozo to strašno porast izplačil, s katerimi njegovi dohodki ne stojijo v pravem razmerju. Ali zadolžiti posestvo, ali pa ga prodati ter po širokem svetu iskati zaslužka: taka bodočnost se

prav mnogoteremu našemu kmetu poč ogromnim pritiskom zaporedoma naraščajočih davčnih bremen obeta že v najbližjem času.

Mučno vpliva na slovenskega našega kmeta zavesti, da so davčna bremena v naši državi nesorazmerno in nepravično razdeljena. Greh je zopen socialno pravičnost, ako se na gospodarsko šibke in slabe navaljujejo takšna bremena, da pod njihovo težo omahujejo in padajo, dočim se velekapital, ki ima prevlast v industriji in zlasti v naši trgovini, zna pod zaščito vodilnih krogov v naši državi vedno obraniti najhujšega pritiska. Pro tivno je tudi ne samo socialni pravičnosti, marveč tudi državni ideji, ako so davki neednako razdeljeni po raznih delih naše države, da morajo nekateri pokrajine plačevati sorazmerno veliko več davka kakor druge. Sloveniji je vsaj na tem polju prisojeno prvenstvo. Bati se je, da bodo tisti državni oblastniki, ki se tako radi širokoustijo o enakopravnosti kot trdni podlagi naše države, napram zahtevi o enakopravnosti v vprašanju davkov še dolgo ohranili gluha ušesa.

Našega kmeta tudi jako muči tista negotovost, ki je v slovenski pokrajini zadnji čas zavladala glede na predpis in odplačevanje davkov. Vseповsodi se kmetje pritožujejo, da nimajo nobenega pregleda, ali so že poplačali vse davke, ali ne, in koliko še znašajo ti davčni zaostanki za kako leto. Ne po lastni krivdi, marveč vsled krivde davčne oblasti morajo plačevati velike opominjevalne stroške. Poleg zamudnih obresti, ki znašajo 4%, morajo še plačati ogromne opominjevalne pristojbine, ki znašajo 4 K od vsakih 100 K davčnega zaostanka. Dočim se opominjevalni stroški prej znašali le večjemu kaki 2 K, danes znašajo na stotine in tisoče K. Kmet, ki je vplačal velike svoto denarja za razne davke, je sedaj trdno prepričan, da je zadostil svoji davčni obveznosti za določeno leto. Naenkrat pa dobi od davčne oblasti opomin, ki zahteva nova ogromna vplačila in obenem še velike opominjevalne stroške, ker ni pravočasno plačal davke.

Tako se javnost vedno znova razburja in ljudstva se polasča vedno večja nezaupnost napram finančni oblasti. Ljudje stojijo povsod pod vplivom splošnega občutja, da so popolnoma izdani samovoljnosti davčnih oblasti, ki tega nereda ne odpravijo, marveč se ga poslužujejo kot sredstva za svoje fiskalne nagone.

Zato naši davkoplačevalci odločno zahtevajo od finančne oblasti, da napravi v Sloveniji red v zadevi dav-

Zaklad na otoku.

iz angleškega prevedel Paulus.

(Dalje.)

„Gospa, pojdite gori k vašemu možu, pa mu, če le mogoče, prav ničesar ne povejte. Jaz moram pa poskusiti, da rešim temu človeku njegovo ubogo, ničvredno življenje. Jim, vi pa pojdite po skledo!“

Ko sem se vrnil s skledo, je bil kapitanov rokav že odvihlan in njegova mišičasta roka razgaljena. V kožo je bilo z iglo in modro barvo vbodele: „Obilo sreče!“, „Bill Bones“ in njegova ljubezen! in gori ob ramenu so bile s samimi vbodljaji zarisane — vislice in človek, obešen nanje.

„Preroška slika!“ je dejal zdravnik ter pokazal na moža in na vislice. „Sedaj pa, prijatelj Bill Bones, bomo pogledali, kako barvo ima vaša kri! Jim, ali se bojite krvi?“

„Ne!“

„Dobro torej! Držite skledo!“

Vzel je puščico in odprl kapitanu žilo.

* Izgovori: Bonnz.

Mnogo krvi je izteklo, preden je bolnik odprl oči in pogledal megleno krog sebe.

Najprvo je spoznal zdravnika in ježno je namrščil obrvi. Potem je zagledal mene in oči so mu zrle prijazneje. Namah pa je izpremenil barvo, skušal je vstati in kriknil je:

„Kje je „Črni Pes“?“

„Tu ni nobenega črnega psa“, je odvrnil zdravnik, „razen onega, ki tišči vas za vrat! Rum ste pili, zadela vas je kap, prav kakor sem vas svaril, in ravnokar sem vas potegnil nazaj iz groba, četudi proti svoji volji. In sedaj, Bill Bones —“

„To ni moje ime!“ mu je segel v besedo.

„Mi je vseeno!“ ga je zavrnil naš zdravnik. „Pomorski rokovnjač, ki ga prav dobro poznam, se tako imenuje, in jaz vas tako kličem, ker je najkrajše! Kar vam imam povedati, je pa tole: Eden kozarec ruma vas še ne bo ubil, toda če izpijete enega, boste izpili še drugega in tretjega in jaz stavim svojo lasužo, ako se rumu popolnoma ne odpoveste, boste umrli, razumete, umrli boste in odšli k svojim dedom, kakor svetopisemski mož! —“

Sedaj pa se malo potrudite, pomagali vam bomo, da pridete v posteljo.“

Z velikim trudom smo ga vsi trije spravili po stopnicah in položili na njegovo posteljo. Glava mu je padla na blazino, kakor bi že spet omedleval.

„Torej zapomnite si!“ mu je še zabičeval. „Moja vest je čista! Povedal sem vam svoje mnenje! Beseda rum je smrt za vas!“

Odšel je, pogledal k mojemu očetu in potegnil mene za seboj.

„Ni še sile“, mi je dejal, ko so se zaprla vrata za nama. „Puščal sem mu krvi dovolj, da bo imel mir za nekaj časa. Naj ostane vsaj teden dni v postelji, to bo dobro zanj in tudi za vas. Če ga pa zopet zadene kap — je po njem!“

III.

Popoldan sem stopil h kapitanu s hladilno pijačo in zdravili. Ležal je, kakor smo ga pustili, le glava mu je bila nekoliko višje. Slab je bil in zelo razburjen.

„Jim“, je rekel, „ti si edini človek v tej-le hiši, ki je še nekaj vreden — in ti veš, da sem bil vedno dober s te-

boj! — Ni bilo meseca, da bi ti ne bil podaril srebrnega groša! — In glej, daleč sem prišel — vsi so me zapustili! — Jim, prijatelj, ali bi mi prinesel — majhen kozareček — čisto majhen kozareček ruma? — Jeli dragi mi prijatelj?“

„Zdravnik je —“, sem začel.

„Zdravniki so vsi čenče!“ mi je segel v besedo in s slabotnim glasom, pa jedrnat zaklel. „In tale vaš zdravnik, kaj ve on o pomorskih? — Ne deželah sem bil, kjer je vroče, kakor v peči, ti pravim, foveriši so cepali, kakor muhe, od rumene mrzlice; bil sem v deželah, kjer se je zemlja kar zibala od potresov kakor morje — kaj ve vaš zdravnik o takih krajih — in jaz sem živel od ruma, rečem ti, od ruma sem živel! Rum mi je bil jed in pijača, mož in žena mi je bil in če ne dobim takoj sedaj kozareček ruma — bom obležal, kakor stara barka brez vetra na obrežju in moja kri bo prišla nad tebe, Jim, in nad tistega čenčastega dohtarja —!“

Tako je zabavljaj in farnal s pro-sečim glasom.

(Dalje prihod.)

kov, njih predpisa in odplačila. Davkoplačevalci morajo vnaprej in pravčasno znati, kaj in koliko morajo plačati davkov. Vnaprej in natančno se mora določiti, koliko jim bo treba plačati tega in onega davka (zemljiškega, hišnega, osebnodohodninskega itd.), koliko teh in drugih doklad. Radi tega naši davkoplačevalci zlasti še iz kmetijskih krogov nujno zahtevajo, da se jim zopet da davčna knjižica, kjer bo podrobno in natanko določeno, koliko je treba plačati posrednih davkov, in koliko in katerih doklad, in kjer bodo tudi naznanjeni roki, v katerih zapade kak davek. Te knjižice bodo tudi služile kot najboljše dokazilo za plačanje davka; sedanji odrezki položnic so namreč nezadostno dokazilo, ker ni natančno izraženo, kaj se je pravzaprav plačalo, in ker se lahko izgubijo.

Vprašam gospođa finančnega ministra:

Ali je voljan odrediti, da se v Sloveniji takoj vpeljejo davčne knjižice?

„Slovenski Gospodar“ pred poroto.

Najhuje sovražijo samostojneži in liberalci „Slovenskega Gospodarja“, ker odkriva ljudstvu vso goljufijo in sleparijo, ki jo uganjata samostojna in liberalna stranka v Beogradu v viadi in v domovini. „Gospodar“ se kot star branitelj ljudstva in borec proti krivici prav nič ne straši če raditega tréjjo samostojni in liberalni sršeni okrog njega. Odkar obstoji Jugoslavija vlagajo nasprotniki proti „Gospodarju“ tožbo za tožbo. Na ta način bi ga radi ugonobili. Pa nima jo sreče. Meseca decembra 1920 je vložil veliki liberalce pred Bogom in ljudmi znani advokat dr. Gorišek iz St. Lenarta kot zastopnik „samostojneža“ Feliksa Kocmut od Sv. Barbare v Slov. gor. tožbo radi razžaljenja zoper varnost časti proti tedanjemu odgovornemu uredniku Franjo Zebotu. Zakaj ga je tožil? Dne 21. novembra 1920 je sklical kmet in kandidat Slovenske ljudske stranke g. Ivan Roškar, sedanji poslanec, voljni shod pri Sv. Barbari. Na ta shod so prišli v večjem številu plačani in pijani rogovileži „Samostojne“ iz domače in sosednjih župnij z namenom, da shod razbijejo. Namera se jim je posrečila. Naši so potem šli v drugo hišo, kjer so mirno zborovali. V „Slov. Gospodarju“ dne 24. novembra je nato izšel dopis, kateri opisuje surovost samostojnih divjakov pri Sv. Barbari. V dopisu je bil stavek, ki pravi, da se je po surovosti posebno odlikoval neki Kocmut. Prizadetega se je čutil posestniški sin Feliks Kocmut iz Zimice.

V soboto dne 12. marca je bila razpisana prva obravnava pred mariborsko poroto. A tistikrat je Kocmutov zastopnik, liberalni advokat doktor Gorišek zbežnil pred izidom s tega, da je predlagal kolovodjo razbijačev Bračiča in nekega Ribiča za prič. Sodni dvor je ugodil Goriškemu predlogu in obravnava se je tedaj preložila. Na Veliki petek, 25. marca popoldne ob 4. uri se je obravnava nadaljevala.

Obtoženi Zebot, vprašam, ali se čuti krivega, odgovori: „Ne!“ Sploh pa ne smatra objavljenega dopisa z ozirom na divjanje samostojnih divjakov na zborovanju za žaljivega. Zasižani ste bili prič Bračič in Ribič, ki bi naj dokazale, da je v „Gospodarjevem“ dopisu označeni Kocmut res mišljen Feliks Kocmut. Na to sta govorila Kocmutov zastopnik dr. Gorišek in Zebotov zagovornik dr. Leskovar. Kocmutovemu govorniku se je videlo, da mu besede ne gredo prav nič od srca, Morda je na to vplival v večji meri Veliki petek ali kaj drugega? Kratko rečeno: Mislili smo, da je v Kocmutovem govorniku zakopan še vedno nedvignjenih talentov.

Zebotov zagovornik dr. Leskovar je govoril kratko in mirno. Rekel je med drugim: Če bi mi živeli v urejeni državi, kar pa še žaljivo ni, bi morali sedeti na tej zatožni klopi ne današnjih obtoženec, ampak oni rogovileži, ki so divjali na Roškarjevem zborovanju. Bračič in Ribič bi morala biti na zatožni klopi.

Porotniki odidejo v svojo posvetovalnico. Posvetovali so za malo časa. Za predsednika so si izbrali g. Jožefa Farkaša, posestnika v Ljasevcih pri Sv. Križu na Murskem polju.

G. predsednik prečita med splošno pozornostjo pravorek, ki se glasi: Porotniki so vprašanje, ali je Zebot kriv, da je objavil omenjeni dopis, žalil Feliksa Kocmuta, zanikali z vsemi 12 glasovi. Obtoženec je bil nato oproščen, a Kocmut je obsojen na plačilo vseh stroškov.

Politični ogled.

Kraljevina SHS. Za velikonočne praznike so se mudili doma skoro vsi poslanci in v Beogradu ni bilo opaziti pravega političnega gibanja. Regent je med prazniki podpisal ukaz o imenovanju dveh novih ministrov iz vrst muslimanov in samostojnega mesarja Pucelja za poljedelskega ministra. Novi ministri so prisegli večeraj ter prevzeli ministrske posle. Muslimanski klub, s katerega delovanjem niso zadovoljni bosanski volitci, se poteguje na vso moč, da mu izplača vlada čim preje na račun davkoplačevalcev eno milijardo in 200 milijonov kot odkupnino za turško veleposest. Ustavni odbor se bo zopet sestel 5. aprila. V času počitnic ustavnega odbora se trudijo vladne stranke, da bi poravnale med seboj spor radi upravne razdelitve države.

Italija. Italjanski politiki so mnenja, da pride do razpusta italjanske zbornice ter do novih volitev, ker je cela Italija potopljena v kruto meščansko vojno, preživlja prehranjevalno krizo in je v velikih gospodarskih stiskah.

Nemčija. V Nemčiji so bili izbruhnili v zadnjih dneh hudi komunistični nemiri, izgredni ter poboji. Delavstvo je strajkalo, se nasilnim potom polaščalo tovarn in ogrožalo javni mir in red. Ostremu nastopu vlade se je posrečilo, da je z oboroženo silo zatrla uporno gibanje. Komunistično delavstvo se je po večini pomirilo in vrnilo na delo.

Madžarska. Casopisje prinaša vest, da se je pojavil za Veliko noč v Budimpešti bivši cesar Karol, ki je obiskal ogrskega državnega upravnika Horthyja. Na pritisk Horthyjev in voditeljev madžarskih političnih strank je Karol zopet ostavil Budimpešto. Madžarsko preprosto ljudstvo ni niti zvedelo o Karlovem obisku.

Grška in Turčija se že lasata med seboj v Mali Aziji. Tokrat baje Grki zmagujejo in so že nekoliko potisnili nazaj Turke.

Rusija. Ruski boljševiški vladi se je posrečilo, da je zatrla upor mornarjev v Kronstadtu. Sedaj so pa izbruhnili upori proti sovjetaom v Kazanu, Beli Rusiji in v pokrajinah krog Odese. Važno mesto Odese je v rokah ter posesti upornikov.

Tedenske novice.

Predsednik kluba samostojnih, mesar Pucelj se je hotel za Velikonoč odpeljati iz Beograda v domovino, a se mu je namignilo od merodajne strani, naj ostane v Beogradu. Tako poroča liberalno „Jutro“, mi vemo da po menja oni namig Pucelja od merodajne strani od vlade obljubljene Izvoznice, katere je lahko g. Pucelj pobasal v svoj mesarsko samostojni žep bolj neopazeno, ker ob Velikonoči niso prežali nanj poslanci iz opozicije. G. Pucelj bo lahko sekal izvozničarske piruhe v domovini ob kakšni poznejši priliki.

Sumljiva hvala. „Slovenski Narod“, glasilo liberalnih dohtarjev, fabrikantov in veletrgovcev, je prinesel laskavi življenjski samostojnega ministra Pucelja. Liberalni slavospev voditelju samostojnih „kmetov“ je tako sumljiv in značilen, da se bo njegovemu vplivu le malokateri poštenjak na deželi odtegnil. „Narod“ piše: Slovenska javnost (liberalna; op. uredn.) bo vstop poslancev Samostojne kmetijske stranke v vlado pozdravila z odkritim zadoščenjem (1), ker je to jamstvo, da je pri nas za vedno odklenkalo „klerikalnemu gospodstvu“. Da, odklenkalo je za nekaj časa poštenosti, pravici in slovenski avtonomiji, toda prišel bo čas, ko bodo legli današnji mogotci v političen grob in takrat bodo govorili tisti, ki so danes izpostavljeni zasmešanju!

Vstop samostojnih v deželno vlado. Beograjski list „Jugoslovenski Piemont“ poroča, da sta dr. Vošnjak in Pucelj obiskala ministrskega predsednika Pašiča, s katerim sta se posvetovala glede izpopolnitve ljubljanske deželne vlade. Na tem posvetovanju so ugotovili, da lahko dobi Samostojna kmetijska stranka z ozirom na „sorazmerno njeno večino v Sloveniji“ vse štiri izpraznjene poverjeniške stolčke. „Slovenski Narod“ ki je pa bolj počasn, zatrjuje, da bo dr. Balčič ostal na svojem mestu kot predsednik, pač pa bodo preobrazili vlado v Ljubljani tako, da bodo prišli samostojneži do toliko zaželenih korit. Pucelj minister, par zagriženih samostojnežev v deželno vlado, — pa bo vseh križev in težav kmetijskega ljudstva konec!

Samostojni poslanec g. Urek si je začel staviti novo hišo v teh časih strašne druginje, ko lahko zidajo edino le milijonarske banke. Doder Urek ni bil poslanec, si ni mogel postaviti nove hiše tudi v časih, ko je bila zidava postopaj dokaj po ceni, sedaj v največji druginji pa si stavi pa lačo. Priporočim maramo, da se šli s samostojni v vlado pod pogojem, da jim je ministrski predsednik Pašič zastigural precej izvoznice, katerih je goitvo postal deležen tudi g. Urek, da sedaj lahko zida. Pred vodtvari je Urek objubil, da se bo potegoval za znižanje davkov, za zboljšanje kmetijskih bremen, sedaj se pa poslužuje samostojnega izvoznicarstva, da si zida hiše, ne drugim, ki so ga volili, ampak sebi! Urekova politika je boj za žepno pravdo! Urekova nova hiša bo odprla marsikateremu samostojnežu oči.

Nesramno koritstvo. Odkar so demokrati in radikali v Beogradu na voditnih mestih, cvete njihovim pristašem-veriznikom bujna pšenica najnesramnejšega koritstva. Zagrebški „Jutarnji list“ poroča, da so imeli demokrati in radikali poslanci nedavno posvetovanje, kako naj se razdeli živina, ki jo je država dobila na račun vojne odškodnine od Nemčije. Nemci so za časa vojne odvedli iz Srbije ogromne množine živine, katero morajo po določilih mirovne pogodbe vrniti. Višek nesramnosti pa je, da odločajo mogočne politične stranke o tej razdelitvi, ne pa država, ki je v to poklicana.

Zborovanje bosanskih kmetov. Dne 28. t. m. se je vršilo v Sarajevu veliko zborovanje bosanskih kmetov, ki so z ogorčenjem obsodili sporazum vlade z muslimani, osobito pa sedanji način reševanja agrarne reforme. V imenu srbskih zemljeradnikov so govorili gg. Avramovič, Lazič in Komandnič. Sprejela se je resolucija, v kateri ugovarjajo zborovalci najodločneje proti postopanju demokratsko-radikalne vlade, ki je iz političnih nagibov obremenila ljudska ramena z ogromno svoto 300 milijonov dinarjev. Tako delajo bosanski zemljeradniki, ki se ne marajo vdinjevati liberalni, protiljudski vladi. Čisto drugače naši samostojneži. Oni podpirajo demokratsko-radikalno gnilobo na našem državnem telesu s svojo izdajalsko politiko.

Minister dr. Kukovec in invalidi. Odkar je minister socialne politike „mili“ nam dr. Kukovec, so začela zopet iz „Jutra“ deževati na invalide poročila o odobrenih invalidnih naredbah. Socialno za vse pravični minister dr. Kukovec bo vse odredil, dobil ter zasigural — finančna oolost pe ne bo izplačala invalidom zopet niti lika.

Protiverska nakana. Sedajna protiverska vlada, v kateri sedijo tudi naši samostojneži, je izdelala upravne peklenski načrt, kako zaslužiti katol. Cerkev in duhovščino v Jugoslaviji. Res bedno gmotno stanje katoliške, a pa pa tudi druge nekatoliške duhovščine nanerava urediti tako, da bi država vzdrževala duhovščino in cerkve, zajedno bi pa država zasegla cerkveno premoženje ter bi tudi pobirala cerkvene davščine in pristojbine od cerkvenih obredov, kot pogrebov, maš, porok itd. Kam pes tacó moli, je očividno. Duhovniki bi postali nekaki dr-

žavni uradniki, vera in cerkev bi postala državni monopol, kot n. pr. sol, tobak itd. Na ta način bi izgubil duhovniški poklic vsak višji nadnaravni značaj in cerkev bi se ponižala v poslušno dekle države, duhovniki bi pa morali postati pokorni in poslušni hlapeci države. Namen te protiverske nakane je očividno, kajti ljudstvo br se od take cerkve, ki nosi na čelu uradni pečat, ravno tako izogibalo, kakor se sedaj izogiba davkarije in sadišča.

Socialisti in komunisti bodo odslej za naprej nastopali pri nas v Jugoslaviji kot dve med seboj strogo ločeni stranki. Zastopniki jugoslovanke socialne demokracije so se zbrali 29. marca v Beogradu in sklenili odcepitev socialistične stranke od komunistov.

Dr. Korošec v Dubrovniku. 18. t. m. je odpotoval naš voditelj in načelnik Jugoslovankega kluba, dr. A. Korošec, iz Splita v Dubrovnik, kjer se vrši sestanek zaupnikov Hrvatske ljudske stranke.

Poslanec Vl. Pušenjak je govoril dne 23. t. m. na zborovanju skupine Jugoslovanke strokovne zveze na Cvanu o programu te organizacije in o razmerju med kmetom in kmetiskim delavstvom, dne 24. t. m. pa na zborovanju SKZ istotam o strankah in občinskih volitvah.

Šoštanjski okraj. Na Velikonočni ponedeljek sta se vršila dva dobro obiskana shoda SKZ v St. Janžu na Vinski gori in v Šmartnu pri Velenju. — Na obeh shodih je poročal poslanec Vlad. Pušenjak.

Shodi v rogaškem okraju. Poslanec Vl. Pušenjak poroča dne 3. aprila zjutraj na shodu v Žetalah, popoldan v Stopercih, dne 4. aprila zjutraj v Rogatcu, popoldan pri Sv. Križu na Slatini (zborovanje zaupnikov iz celega okraja).

Vkljub temu, da so naši poslanci že večkrat posredovali radi slabe prehrane in slabega ravnanja z vojaki, zlasti s Slovenci in proti temu, da se Slovenci pošiljajo v Macedonijo i.t.d., se razmere v t. m. oziru še niso veliko ali pa prav malo zboljšale. Raditega navzoči zborovalci KZ v Kozjem najodločneje protestirajo proti temu, da se naši sinovi pošiljajo v Macedonijo. Zahtevamo od gg. poslancev, da zastavijo pri vladi, zlasti pri vojnem ministru vse svoje moči, da se slovenski fantje s slovenskimi častniki izobražujejo na slovenski zemlji v domovini.

„Cvetkovec“. Pod tem naslovom prinaša socialistični „Ljudski glas“ v svoji 12. števil. z dne 23. marca nesramen napad na naše obče spoštovane može in občinsko upravo. Sicer ne maramo nikogar zagovarjati, ker je popolnoma odveč, kajti kdor osebno pozna napadence, ta ve, kako podla in surova podfikanja so v označenem dopisu navedena. Na katerem vrstu so zvezetke dotične ovetke za „Ljudski glas“ ne bo težko uganiti. Pripominimo le, da je to tisti vrt, kjer krajuje malovredni Senica ter druge slične plitke kot Sova, Kukovec, ako še ne prideneta Medved in Vuk, imamo celo menežarijo. Semkaj tudi spada ex-avtomobilist Krischanitsch, ter sicer majhen, toda drugače precej visok Jakec Rižnar. Ali mar naj ti ljudje dobe občinsko upravo v roke?

Resen opomin staršem in vzgojiteljem celjskih otrok! Po celjskih učilih se ojača, da otroci, katerih se mora smatrati še za solobvezne, prosjajo okoli mimogredočih ljudi. Opozorjamo vse merodajne faktorje, kateri tudi policijo, da to preprečijo. Če hočemo vzgojiti pošteno in delavno mladino, ni prosjačenje podlaga temu, kajti otrok, ki se v mladih letih navadi prosjati in živeti takorekoč na račun drugih, ne bo nikdar dorastel v delavnega moža, ampak bo hotel le živeti na lahek način. Resno delo ma bo popolnoma tuje. Ni čuda potem, če se polnijo ječe in prisilne delavnice z mladino. Posebno policija bi morala v tem oziru posvečati večjo pozornost in vsakega otroka, ki prosjači, spočiti.

Nevarno obolela sta: preč. g. Konjiški arhidijakon Hrastelj in vlč. g. župnik Heber iz Spodnje Poljskave.

Sokolska „skrb“ za „naraščaj“. Iz Sv. Lenarta v Slov. gor. smo dobili veselo vest, da je izginila sestra Sokolica zavsem neopazeno v Nemški Avstriji, kjer bo pričakala rojstvo nedebudnega Sokoliča. Ker smo obole-